

ΕΤΟΣ 69ον

4 Ἀπριλίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 14 (3540)

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ, Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΜΑΣ ΟΔΟΣ

Ὁ ἄνθρωπος ζητᾷ ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ τοῦ προσφέρει ζωὴ, ἀγαθὰ, υἰγεία, βεβαιοτήτες τόσο γιὰ τὸν παρόντα χρόνο καὶ κόσμο, ὅσο καὶ γιὰ τὴν αἰωνιότητα. Ἀντίθετα, βλέπουμε τὸν Θεό, στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπάνω στὸν σταυρό, νὰ προσφέρει στὸν ἄνθρωπο ὡς δῶρο τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτὸ (Ἑβρ. 4,14 καὶ 5,1), ὡς θυσία γιὰ ὅλες τὶς ἀνθρώπινες ἀμαρτίες, τὶς ἐπιλογές μας ἔργω καὶ λόγῳ, τὶς πράξεις καὶ τὶς παραλείψεις, μὲ τὶς ὁποῖες χωριζόμαστε ἀπὸ ἐκεῖνον. Ἡ αὐτοπροσφορά τοῦ Χριστοῦ γίνεται κλήση γιὰ ὅλους μας νὰ πορευθοῦμε σὲ μία ζωὴ μετανοίας καὶ ἀγάπης. Ἀντὶ νὰ περιμένουμε ἀπὸ τὸν Θεὸ ἢ καὶ τοὺς συνανθρώπους μας, νὰ κάνουμε ἐμεῖς τὸ βῆμα, τὴν ἀρχή.

Ὑπακοὴ στό θεῖο θέλημα

Ἐπάνω στὸν σταυρό ὁ κόσμος βρῆκε καὶ πάλι τὸν ἀληθινό του προορισμό. Γιατὶ ὁ κόσμος δημιουργήθηκε ἀπὸ τὸν Τριαδικό Θεὸ γιὰ νὰ μετᾶσχει στὴ δόξα του. Νὰ κοινωνεῖ μὲ τὸν Θεό, νὰ φωτίζεται ἀπὸ ἐκεῖνον καὶ νὰ μοιράζεται τὸ φῶς τῆς αἰωνιότητος καὶ τῆς ζωῆς. Τὴν ἴδια στιγμή ὁ κόσμος ὑπάρχει καὶ γιὰ χάρη τοῦ ἀνθρώπου. Γιὰ νὰ μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος ὄχι ἀπλῶς νὰ ἐπιβιώνει ἐντὸς του, ἀλλὰ καὶ νὰ γνωρίζει διὰ τῆς φυσικῆς θεωρίας, μέσα δηλαδὴ ἀπὸ τὴν ὁμορφιά καὶ τὴν ἀρμονία τῆς κτίσης, ποιὸς εἶναι ὁ δημιουργός. Προϋπόθεση γι' αὐτὴν τὴν ὁδὸ εἶναι ἡ ταπείνωση. Ὁ ἄνθρωπος ἀρνήθηκε νὰ ὑπακούσει μὲ ταπείνωση στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ὀδηγηθεῖ στὴ διακοπή τῆς κοινωνίας μαζί του, στὴν πώση. Ὁ Χριστὸς ἐπάνω στὸν σταυρό μπορεῖ νὰ φαίνεται ὅτι πεθαίνει διαπομπευμένος καὶ ἔχοντας ἀπορριφθεῖ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, τὴν ἴδια στιγμή ὅμως «ἡ δύναμις του ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται». Γι' αὐτὸ καὶ γίνεται ὁ βασιλιάς τῆς δόξης. Ἐπειδὴ ἀποδέχεται μὲ ταπείνωση τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς του καὶ τὴν ἴδια στιγμή ἐπειδὴ ἀνέχε-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. δ' 14 - ε' 6)

Ἰησοῦς, ὁ μέγας Ἀρχιερεὺς

Ἀδελφοί, ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειραμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοίότητα χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῶ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν. Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθένειαν· καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῶ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ Ἀαρῶν. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

ταὶ οἱ ἄνθρωποι νὰ γίνονται ὄργανα τοῦ πονηροῦ, ὁ ὁποῖος μέ κάθε τρόπο προσπαθεῖ νὰ τὸν θανατώσει, γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ χαρεῖ τὸν θρίαμβο τοῦ κακοῦ στόν κόσμο καὶ τὴν ἀλλαγὴ σκοποῦ τῆς δημιουργίας.

Ἀλλαγὴ πορείας

Ἐπάνω στὸν σταυρὸ ὁ ἄνθρωπος καλεῖται νὰ ἀγαπήσει, νὰ συγχωρήσει, νὰ προσφερθεῖ καὶ νὰ λυτρωθεῖ. Αὐτός ὁ δρόμος δὲν εἶναι ἠθικοῦ περιεχομένου, ἀλλὰ ὑπαρξιακοῦ. Ἀλλιῶς, ἡ χριστιανικὴ πίστη θὰ ἀποσκοποῦσε στό νὰ γίνουμε καλύτεροι ἄνθρωποι. Σέ μία τέτοια περίπτωση δὲν χρειαζόταν ὁ Χριστὸς νὰ γίνεῖ ἄνθρωπος ἢ καὶ νὰ σταυρωθεῖ, διότι ἡ καλύτερευση τῆς ζωῆς μας ἔχει νὰ κάνει μέ τὴν ἔμφυτη κοινωνικότητα τοῦ ἀνθρώπου, μέ τοὺς νόμους καὶ τὴν ὀργάνωση τοῦ κράτους, ὅπως ἐπίσης καὶ μέ τὴν ἰδεολογία καὶ τὴ φιλοσοφία. Καλούμαστε στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας νὰ κοινωνοῦμε «Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον» (Α΄ Κορ. 2,2), δηλαδὴ νὰ προετοιμάζουμε τὴν καρδιά καὶ ὅλη μας τὴν ὑπαρξη, ψυχὴ καὶ σῶμα, ὥστε ἐκεῖνος νὰ κατοικεῖ ἐντός μας. Ἡ ἠθικὴ στάση ἀκολουθεῖ τὴν κοινωνία μέ τὸν Χριστό. Μόνο μέ τὴν πίστη καὶ τὴν κοινωνία μαζί του εἶναι δυνατόν νὰ ἀγαπήσουμε ἀληθινά, ἀκόμη καὶ τοὺς ἐχθροὺς μας. Νὰ θυσιάσουμε τὰ δικαιώματά μας. Νὰ λυτρωθοῦμε ἀπὸ τὸν θάνατο καὶ νὰ ἐλπίσουμε στὴν ἀνάσταση. Αὕτὴ εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ σταυροῦ.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἀφοῦ, λοιπόν, ἔχουμε μέγα ἀρχιερέα, ὁ ὁποῖος ἔχει διέλθει τούς οὐρανοῦς, δηλαδή τόν Ἰησοῦ τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, πρέπει νά εἴμαστε σταθεροί στήν πίστη μας. Γιατί δέν ἔχουμε ἀρχιερέα ὁ ὁποῖος δέν μπορεί νά συμπάσχει μέ τίς δικές μας ἁμαρτίες, ἀλλ' ἀρχιερέα ὁ ὁποῖος ἔχει ὑποστῆ πλήρως πειρασμούς μέ ὅλους τούς τρόπους (στό ἀνθρώπινο σῶμα του), χωρίς ὅμως ἁμαρτίες. Ἐπομένως, ἄς προσέλθουμε μέ θάρρος στόν θρόνο τῆς χάριτος γιά νά λάβουμε συγχώρεση καί νά βροῦμε χάρη γιά ἔγκαιρη βοήθεια. Κάθε ἀρχιερέας, λοιπόν, ὁ ὁποῖος προέρχεται ἀπό ἀνθρώπους, ἐγκαθίσταται στό ἀξίωμα, γιά νά τελεῖ ἐκεῖνα πού πρέπει νά προσφέρονται στόν Θεό, ὑπέρ τῶν ἀνθρώπων, γιά νά προσφέρει δῶρα καί θυσίες ὑπέρ τῶν ἁμαρτιῶν τους, ἀφοῦ μπορεί νά εἶναι συγκαταβατικός μέ ὅσους ἁμαρτάνουν ἀπό ἄγνοια καί πλάνη, ἐπειδή καί ὁ ἴδιος (ὡς ἄνθρωπος) ἔχει ἀσθενή φύση· καί γι' αὐτήν τήν ἀσθενή φύση του εἶναι ὑποχρεωμένος νά προσφέρει θυσίες καί γιά τίς δικές του ἁμαρτίες, ὅπως προσφέρει γιά τίς ἁμαρτίες τοῦ λαοῦ. Καί δέν ἐγκαθίσταται κανεῖς ἀπό μόνος του στό ἀρχιερατικό ἀξίωμα, ἀλλ' ἐγκαθίσταται ἅμα κληθεῖ ἀπό τόν Θεό, ὅπως ἀκριβῶς καί ὁ Ἄαρων. Κατά τόν ἴδιο τρόπο καί ὁ Χριστός δέν ἀποφάσισε αὐθαίρετα ὁ ἴδιος νά γίνι ἀρχιερέας, ἀλλά τόν ἔκανε ὁ Θεός-Πατέρας (κατά τήν ἄχρονη γέννησή του), ὅταν τόν προσφώνησε καί τοῦ εἶπε· «Εσύ εἶσαι ὁ Υἱός μου, ἐγώ σέ γέννησα σήμερα»· ὅπως λέγει (ἡ Γραφή) καί σ' ἄλλο σημεῖο· «Εσύ εἶσαι αἰώνιος ἱερέας κατά τήν τάξη Μελχισεδέκ».

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ἡ σταυροαναστάσιμη ζωή

Ἐπάνω στόν σταυρό ὁ ἄνθρωπος καλεῖται νά δώσει στόν Ἐσταυρωμένο ὡς ἀντίδωρο γιά τήν προσφορά του τίς ἁμαρτίες. Νά ἀφήσει κατά μέρος τήν αἴσθηση ὅτι ἔχει δικαιολογίες γιά τά πάθη, τίς κακίες, τή μικρότητά του. Ὁ σταυρός ἀποκαλύπτει τό ψέμα στό ὅποιο ἔχουμε ἐπιλέξει νά ζοῦμε. Δέν εἶναι παντοδύναμος ὁ κόσμος. Δέν εἶναι ὅ,τι βλέπουμε ἡ μοναδική ἐπιλογή μας. Μένουμε στόν κόσμο, διότι ἡ κλήση μας εἶναι νά βροῦμε τήν ὁδὸ τῆς σωτηρίας σ' αὐτόν. Ἀγωνιζόμαστε νά φυλαχτοῦμε ἀπό τήν ἁμαρτία. Νά ἀσκηθοῦμε διὰ τῆς προσευχῆς καί τῆς νηστείας στήν κοινωνία μέ τόν Θεό καί στήν ἔννοια γιά τόν πλησίον μας. Νά διαπιστώσουμε τίς ρίζες τῶν παθῶν πού μᾶς ρυπαίνουν. Δέν εἶναι ὁ Θεός πού μᾶς ἀποστρέφεται. Εἶναι ἡ καρδιά μας πού μᾶς τραβᾷ πρὸς τόν κόσμο καί τά βάρη του, πού δέν μᾶς ἐπιτρέπει νά τόν ἀποδεχθοῦμε. Ἐκεῖνος κατεβαίνει συνεχῶς στή ζωή μας καί ταυτόχρονα ἀνεβαίνει στόν σταυρό γιά νά μᾶς δείξει ὅτι δέν ὑπάρχει ἄλλος δρόμος.

4 Ἀπριλίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ)
Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν Μαλακῷ. Πλάτωνος τοῦ Στουδίτου καί Ζωσιμᾶ ὁσίων (στ΄ αἰ.),
Θεωνᾶ Θεσσαλονίκης, Νικήτα ἱερομάρτυρος τοῦ νέου τοῦ ἐν Σέρραις († 1808).
Ἦχος: β΄ – Ἐωθινόν: Ἰ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. δ΄ 14 - ε΄ 6 – Εὐαγγέλιον: Μρ. η΄ 34 - θ΄ 1.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 11 Ἀπριλίου, Δ΄ Νηστειῶν (Ἰωάννου τῆς Κλίμακος)
Ἀπόστολος: Ἐβρ. στ΄ 13-20 – Εὐαγγέλιον: Μρ. θ΄ 17-31.

Μετάνοια, λοιπόν, καί ἀληθινὴ ζωὴ μέσα στὸν κόσμον καί ὄχι φυγὴ ἀπὸ αὐτόν. Σταδιακὴ ἐλάττωση τῆς ἐκκοσμίκευσης καί υἰοθέτηση τῆς σταυροναστάσιμης ζωῆς.

Γιατί αὐτὸς εἶναι τελικὰ ὁ δρόμος τοῦ σταυροῦ. Ἡ πεποίθηση καί ἡ βίωση τῆς Ἀνάστασης. Σέ ἓναν κόσμον χωρὶς ἐλπίδα αἰωνιότητος, ὅπου ὁ πόνος φαίνεται ἰσχυρὸς καί θριαμβευτὴς καί ὅπου ὁ ἄνθρωπος προσπαθεῖ νὰ λησμονήσῃ καί τὰ πάθη καί τίς δοκιμασίαις καί τὸν θάνατον, ἡ χριστιανικὴ ζωὴ εἶναι ἠθελημένη πορεία πρὸς τὸν σταυρὸν, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅμως καί τὴν προσδοκίαν τῆς ἀνάστασης. Ξέρουμε ὅτι ὅπως ὁ Κύριος ἀναστήθηκε, τὸ ἴδιον θὰ γίνῃ καί μὲ μᾶς. Καί τότε βλέπουμε τὸν κόσμον ὅπως ἀληθινὰ πλάστηκε. Γιά νὰ μετέχει καί αὐτὸς, ἀλλὰ καί ἐμεῖς στὴ δόξα τοῦ Θεοῦ «ἐν Χριστῷ». Ἡ ὁδὸς λοιπόν τῆς χαρμολύπης τοῦ σταυροῦ καί τῆς ἀνάστασης ἅς εἶναι τὸ δῶρον ποῦ ζητᾶμε ἀπὸ τὸν Θεόν, καθὼς προσκυνούμε στὴ μέση τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς τὸν Τίμιον Σταυρὸν στοὺς ναοὺς μας καί τὰ ὑπόλοιπα θὰ μᾶς προστεθοῦν!

π. Θ.Μ.

1821 - 2021

**Ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
γιὰ τὴν ἐπέτειο τῶν 200 χρόνων ἀπὸ τὴν Ἐθνεγερσίαν.**

Κεντρικὴ ἰστοσελίδα: www.ekklisia1821.gr

Facebook: www.facebook.com/ekklisia1821

Twitter: twitter.com/ekklisia1821

Instagram: www.instagram.com/ekklisia1821

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατον καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλον ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr